Ja, uistinu, priznajem Allahu da među vama nisam uzeo sebi nikoga za prisnog prijatelja, jer, uistinu, mene je Allah uzeo Sebi za prisnog prijatelja, kao što je i Ibrahima uzeo Sebi za prisnog prijatelja

Džundub b. Abdullah, radijallahu anhu, kaže: "Čuo sam Vjerovjesnika, sallallahu 'alejhi ve sellem, prije njegove smrti na pet dana da je kazao: 'Ja, uistinu, priznajem Allahu da među vama nisam uzeo sebi nikoga za prisnog prijatelja, jer, uistinu, mene je Allah uzeo Sebi za prisnog prijatelja, kao što je i Ibrahima uzeo Sebi za prisnog prijatelja. Kada bih sebi uzimao nekog za prisnog prijatelja od svoga ummeta, uzeo bih Ebu Bekra. Znajte da su oni koji su bili prije vas na kaburima svojih vjerovjesnika i dobrih ljudi pravili hramove. Vi nemojte praviti na mezarlucima džamije. Ja vam, uistinu, to zabranjujem.'"

[صحيح] [رواه مسلم]

Obavijestio nas je Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, o tome kakvo je njegovo mjesto kod Allaha Uzvišenog, te da je dostigao najviši stepen ljubavi, kao što ju je dostigao Ibrahim. Uslijed toga, zanegirao je da ima ikoga za prijatelja osim Allaha, jer mu je srce ispunjeno ljubavlju prema Njemu, veličanjem i poznavanjem Njega, tako da nema prostora za ikoga osim Allaha. Da je imao prijatelja među stvorenjima, to bi bio Ebu Bekr Es-Siddik, radijallahu anhu. Zatim je upozorio da se ne prekorači dozvoljena granica u ljubavi, kao što su to učinili Jevreji i hrišćani prema grobovima svojih vjerovjesnika i pravednika, pretvarajući ih u partnerska božanstva koja se obožavaju mimo Allaha. Izgradili su džamije i hramove na njihovim grobovima. Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, zabranio je svome ummetu da čine ono što su oni činili.

https://sunnah.global/hadeeth/bs/show/3347